

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

سوره مبارکه زلزله

توجه به قیامت با محوریت عمل خیر

تدبر در سوره با نزدیک شدن به غرض آن

پس از مطالعه سوره و تفکر و تعقل پیرامون مضامین آن، نکاتی را که به عنوان پیام کلی سوره می توان در نظر گرفت بررسی می کنیم:

۱. میزان دقت شعور عالم در ثبت اعمال و نشان دادن آن، به حدی است که کوچک ترین کار خیر یا شری در آن گم نمی شود و فرد حتماً آن را خواهد دید.

۲. با تغییرات ویران کننده زمین در قیامت، انسان بهایی دیگر می یابد که در آن صورت به رؤیت کامل اعمال خود می رسد.

۳. عاقبت نگری، در توجه به قیامتی است که هر عمل در آن روز بر اساس معیار حق سنجیده شده و بر آن اساس به رؤیت فرد می رسد.

مرحله چهارم: طهارت برای تدبر (ایجاد طهارت در خود از منظر یکی از موضوعات سوره)

برای رسیدن به طهارت حاصل از تدبر سوره مبارکه زلزله، موارد زیر پیشنهاد می شود:

۱. توجه به ثبت اعمال توسط زمین

برای تقویت هشیاری خود و فهم اینکه هر لحظه در محضر خدا هستیم، بدانیم زمین به عنوان ثبت کننده اعمال است لذا کار خود را با نیت ثبت در آن محل انجام دهیم در این صورت در هر قطعه از زمین که کار خیری انجام می دهیم، کار خیر خود را به آن قطعه به امانت بسپاریم.

۲. توجه به اعمال خیر و اخلاص در عمل

آنچه موجب سنگین شدن اعمال می‌شود اخلاص در اعمال است، برای این منظور از بیان و ابراز کارهای خیر خود حتی المقدور خودداری کنیم. همچنین در نیت انجام کار خیر قصد رسیدن به محبت خداوند را از ضروریات کارهای خود بدانیم.

برای اخلاص یافتن در اعمال خود به فرازهایی از دعای امیرالمومنین علیه السلام توجه کنید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جُهِدِ الْبَلَاءِ وَ مِنْ شَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ اللَّهُمَّ أَغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَ زَكَ عَمَلِي وَ أَسْأَلُكَ خَطَايَا فَانِّي ضَعِيفٌ إِلَّا مَا قُوِّتَ وَ أَقْسِمُ لِي حِلْمًا تَسُدُّ بِهِ بَابَ الْجَهْدِ وَ عِلْمًا تُفَرِّجُ بِهِ الْجَهَالَاتِ وَ يَقِينًا تُذْهِبُ بِهِ الشَّكَّ عَنِّي وَ فَهْمًا تُخْرِجُنِي بِهِ مِنَ الْفِتَنِ الْمُعْضَلَاتِ وَ نُورًا أَمْسِي بِهِ فِي النَّاسِ وَ أَهْتَدِي بِهِ فِي الظُّلُمَاتِ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي سَمْعِي وَ بَصْرِي وَ شَعْرِي وَ بَشْرِي وَ قَلْبِي صَلَاحًا بَاقِيًا تُصْلِحُ بِهَا مَا بَقِيَ مِنْ جَسَدِي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَ الْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ أَنِّي أَسْأَلُكَ أَيَّ عَمَلٍ كَانَ أَحَبَّ إِلَيْكَ وَ أَقْرَبَ لَدَيْكَ أَنْ تَسْتَعْمِلَنِي فِيهِ أَبَدًا ثُمَّ لَقِّنِي أَشْرَفَ الْأَعْمَالِ عِنْدَكَ وَ اتِنِي فِيهِ قُوَّةً وَ صِدْقًا وَ جِدًّا وَ عَزْمًا مِنْكَ وَ نَشَاطًا ثُمَّ اجْعَلْنِي أَعْمَلُ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ وَ مَعَاشًا فِيمَا آتَيْتَ صَالِحِي عِبَادِكَ ثُمَّ اجْعَلْنِي لَا أَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَ لَا أَبْتَغِي بِهِ بَدَلًا وَ لَا تُغَيِّرْهُ فِي سَرَّاءٍ وَ لَا ضَرَّاءٍ وَ لَا كَسَلًا وَ لَا نِسْيَانًا وَ لَا رِيَاءً وَ لَا سُمْعَةً حَتَّى تَتَوَقَّأَنِي عَلَيْهِ وَ ارزُقْنِي أَشْرَفَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِكَ أَنْصُرْكَ وَ أَنْصُرْ رَسُولَكَ أَشْتَرِي بِهِ الْحَيَاةَ الْبَاقِيَةَ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ اعْنِي بِمَرَضَةٍ مِنْ عِنْدِكَ...^۱

خدایا از تو خواهم تندرستی از بلای جانفرسا و از شماتت دشمنان، خدایا گناهم بیامرز و کردارم را پاک گردان، و خطاکاری‌هایم را بشوی که من ناتوانم جز بدان چه توام نیرو داده‌ای، و آنچنان بردباری بمن بده که بدان در سختی را ببندی، و دانشی بمن ده که بدان نادانی‌ها را برگشایی، و یقینی که بدان شک و تردید را از من دور سازی، و فهمی که بدان مرا از فتنه‌های سخت و در هم بیرون آری، و نوری که بدان در میان مردم (به هدایت) راه روم، و در تاریکی‌ها بدان راه یابم.

خدایا گوش و چشم و مو و پوست و دلم را برای من شایسته و صالح گردان بدانسان که سایر اعضا را بدان شایسته و صالح گردانی. من از تو راحتی در وقت مرگ و گذشت در هنگام حساب را خواستارم.

خدایا از تو خواهم که هر کرداری را که از همه پیش تو محبوبتر و به درگاہت نزدیکتر است همیشه مرا بدان واداری، آنگاه شریف‌ترین کارها را در نزد خود به من یاد دهی، و نیرو و راستی و کوشش و تصمیمی از جانب خود و نشاطی برای انجامش به من عطا فرمائی، و چنانم کنی که کردار من تنها بخاطر جلب رضای تو، و زندگیم همان زندگی که به بندگان شایسته‌ات داده‌ای باشد، آنگاه چنانم گردانی که آن را به چیزی نفروشم و آن را به چیز دیگری برابر نخواهم، و آن نعمت را در خوشی و ناخوشی بر من دگرگون مساز، و به کسالت و فراموشی و خودنمائی و شهرت‌طلبی دچارم مساز تا آنگاه که مرا بر آن بمیرانی، و بهترین کشته‌شدن‌های در راحت را روزی من گردانی

یعنی به راهی که تو و رسول تو را یاری کنم، و زندگانی جاویدان آن جهان را به زندگانی (عاریت) دنیا خریداری کنم، و مرا به موجبات خوشنودی خود کمک فرما.